

**TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA**  
**Sala Civil**

**TSJC.- 0000263/2019**  
**ORIGEN: 5000422/2018 - 00**  
**NIG: 5300542120180000590**

**PARTS:**

**Apel·lant : GVP SLU**  
Procurador : Sra. GCT  
Advocat : Sr. AJA

**Apel·lat : Sr. ADM**  
Procurador : Sra. EAM  
Advocat : Sra. SGT

## **SENTÈNCIA 005-2020**

**COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:**

**President : Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**  
**Magistrats: Sr. Vincent ANIÈRE**  
**Sr. Carles CRUZ MORATONES**

Andorra la Vella, el 16 de gener de 2020.

En nom del Poble Andorrà.-

Reunida la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número **5000422/2018**.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

## ANTECEDENTS DE FET

**Primer.-** En data 12.6.19 el Batlle va dictar la Sentència i va decidir :  
*“PRIMER.- Estimar en gran part la demanda formulada per part del Sr. ADM contra l'entitat G. SLU i estimar íntegrament la demanda reconvençional plantejada per la societat G. SLU contra el Sr. ADM.*

**SEGON.-** *Condemnar a la societat G. SLU a satisfer al Sr. ADM 1.357,76€, quantitat a incrementar amb l'interès legal vigent a comptar del 19 d'octubre del 2018. Aquest import deriva de la compensació d'ambdues condemnes.*

**TERCER.-** *Condemnar a la societat G. SLU a satisfer les costes processals derivades de la demanda principal, incloses les taxes meritedes per la prèvia ordre judicial de pagament, i al Sr. ADM a satisfer les que resulten de la demanda reconvençional.”*

**Segon.-** Contra l'esmentada Sentència, les representacions processals del Sr. ADM i de la societat G. SLU van formular recurs en temps degut.

Per escrit de data 26.9.19 la representació processal del Sr. ADM va presentar llur escrit de conclusions i en virtut dels arguments exposats demana la revocació parcial de la sentència d'instància, desestimant la totalitat de la demanda de la societat G. SLU i estimant íntegrament la reclamació formulada. Altrament, sol·licita que es condemni la societat G. SLU a satisfer l'import de 2.147,63€ corresponent a l'import de la factura, les despeses bancàries devengades pel retorn del rebut augmentat amb els interessos generats, juntament amb les taxes judicials de l'ordre judicial de pagament i la totalitat de les costes ocasionades en ambdues instàncies, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador.

Seguidament, la representació processal de la societat G. SLU aportà el corresponent escrit de conclusions en data 26.9.19, i en mèrits dels arguments exposats demana la revocació de la Sentència dictada en data 12.6.19 i la desestimació íntegra de la demanda formulada per l'adversa, estimant la demanda reconvençional interposada per ella, així com la condemna a l'adversa a satisfer a G. SLU la quantitat de 585,94€ incrementat amb els interessos legals a comptar de la contesta a la demanda i condemnant aquesta darrera a satisfer les costes processals, inclosos honoraris d'advocat i de procuradors d'ambdues instàncies.

**Tercer.-** En dates 24.10.19 i 5.11.19, les representacions processals del Sr. ADM i de la societat G. SLU presentaren llurs escrits de contesta a les conclusions reiterant el sol·licitat en els seus escrits de conclusions.

## FONAMENTS DE DRET

**Primer.-** Són objecte d'aquest procés les respectives pretensions econòmiques que cadascuna de les parts formula contra la contrària, en el marc del contracte que van subscriure, relatiu a la prestació de serveis de neteja a l'H., de titularitat de la demandada, per part d'una cambrera d'habitacions empleada de l'agent, per un import mensual de 1.860 € mensuals, més IGI.

Com relata la sentència apel·lada, mentre que la part agent reclama la factura corresponent al mes d'octubre de 2017, que comprèn l'import mensual més un servei extra de recolzament personal al restaurant de l'hotel, la demandada addueix que, en els mesos anteriors de juliol a setembre, va satisfer unes quantitats superiors a les pactades, de manera que, a títol de demanda reconvençional, sol·licita que li sigui retornat l'import total de 585,94 €.

La sentència de la Batllia ha estimat parcialment la demanda i de forma total la reconvenció, i ha condemnat la demandada al pagament de la quantitat de 1.357,76 €, després de compensar els imports que recíprocament es deuen una i altra part.

**Segon.-** Les qüestions fonamentals que es plantegen en aquest recurs son dues. En primer lloc, s'ha de precisar quins són els serveis que estaven compresos en el contracte convingut per les parts, a fi de determinar si es podien facturar per separat els serveis realitzats en dies esporàdics i festius, així com els serveis addicionals al restaurant. En segon terme, s'haurà de determinar si el contingut i l'efectiva prestació d'aquests serveis per part de l'agent ha quedat convenientment acreditada.

**Tercer.-** Respecte de la primera qüestió, l'examen del pressupost que va ser acceptat per la demandada permet apreciar que el preu convingut era de 1.860 €, més IGI, per mesos sencers, i que aquesta modalitat incloïa els "festius de calendari comunals o nacionals" (folis 13, 14, 41 i 42 de les

actuacions), a diferència del que succeeix en les modalitats de contractació per dia o per setmana, que tenen un suplement per dies festius. En conseqüència, és obvi que els conceptes inclosos en les factures corresponents als mesos d'agost i setembre (folis 88 i 118), que es refereixen a suplements per dies festius, eren improcedents, ja que estaven inclosos en la modalitat de "pressupost mensual", que va ser l'escollida per la demandada, i en aquest sentit s'ha de confirmar la sentència apel·lada.

**Quart.-** Per altra part, els serveis convinguts comprenien el treball d'una cambrera d'habitacions, amb horari de 9 a 17 hores, "amb el temps per dinar estipulat per la llei". Per això, si es van realitzar treballs per part de personal addicional, és lògic que fossin facturats per separat, ja que el contracte només comprenia els serveis d'una persona durant vuit hores diàries.

Ara bé, això condueix a l'examen de la segona de les qüestions litigioses, és a dir, a determinar si ha quedat suficientment acreditada la prestació d'aquests serveis addicionals o complementaris. La sentència apel·lada ha conclòs que no existeix prova fefaent d'aquestes prestacions suplementàries, ja siguin de neteja o al restaurant, atès que els albarans corresponents no estan signats per cap empleat de l'empresa hotelera demandada.

En el seu recurs d'apel·lació, la part agent no discuteix realment aquest fet, i al·lega que no va poder proposar la declaració testifical del treballador que va realitzar aquests serveis, perquè ja no treballa a l'empresa, però que la possessió dels albarans per part de la demandada ja és suficient per justificar que els treballs es van dur a terme. Ara bé, aquesta al·legació no pot ser compartida ja que, com diu la sentència impugnada, els albarans corresponents a aquests serveis addicionals ni tan sols estan signats per la demandada, a diferència del que succeeix en altres casos.

En conseqüència, no es pot considerar acreditada la prestació de serveis que excedeixin dels que havien estat convinguts, de manera que, d'una banda, s'ha d'excloure aquest concepte de la factura corresponent al mes d'octubre de 2017 i, d'altra part, s'ha d'estimar la demanda reconvençional que reclama la devolució dels imports satisfets els mesos de juliol, agost i setembre pel mateix concepte, el que comporta en aquesta instància la desestimació íntegra del recurs d'apel·lació de la part agent.

**Cinquè.-** Pel que fa al recurs interposat per la demandada (i demandant reconvençional), es discuteix la compensació de crèdits que ha realitzat la sentència de la Batllia i la condemna que se li imposa a satisfer la quantitat de 1.357,76 €.

La sentència ha considerat que la demandada no havia satisfet la factura corresponent al mes d'octubre de 2017, sense conceptes addicionals, per import de 1.943,70 € (IGI inclòs), i li ha deduït la quantitat reclamada en la reconvençió, de 585,94 €.

Ara bé, aquest càlcul no té en compte que la reclamació de la demandant reconvençional ja tenia en compte que la factura del mes d'octubre de 2017 estava pendent de pagament. Segons justifica aquesta part, va satisfer un total de 10.304,44 € per les factures dels mesos de juny a setembre del mateix any, mentre que el deute total era en realitat de 9.718,50 €, pel període global de juny a octubre (1.943,70 x 5). En conseqüència, amb la devolució de la quantitat de 585,94 ja queda saldada en realitat la factura del mes d'octubre (10.304,44 – 9.718,50 = 585,94).

Procedeix, doncs, estimar el recurs d'apel·lació de la demandant reconvençional, la qual cosa comporta la condemna a la part agent a satisfer a la demanda la referida quantitat de 585,94 €, més els interessos legals des de la data del 7 de desembre de 2018, en què es va contestar la demanda reconvençional, d'acord amb el principi *lite contestata usurae currunt* (Digest 22, 1, 35 i Codi 6, 47, 2 i sentència d'aquesta Sala de 14 d'octubre de 2005).

**Sisè.-** En matèria de costes, correspon imposar les de la primera instància a la part agent, segons el Codi 7, 51, 5, ja que es desestima íntegrament la seva demanda i s'estima la reconvençió, i el mateix criteri s'ha de seguir en aquesta alçada, atesa la desestimació de les pretensions de l'agent i l'estimació del recurs de la demandada.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, ha pres la següent

## DECISIÓ

**Primer.-** Desestimar el recurs d'apel·lació que interposa el Sr. ADM i estimar el que formula l'entitat G. SLU, ambdós contra la sentència dictada el 12 de juny de 2019 pel Tribunal unipersonal del Batlle, que es revoca i deixa sense efecte.

**Segon.-** Desestimar la demanda interposada per la part agent i estimar la demanda reconvençional que formula la demandada i, en conseqüència, condemnar el Sr. ADM a satisfer a la societat G. SLU la quantitat de 585,94 €, més l'interès legal a comptar del 7 de desembre de 2018.

**Tercer.-** Imposar al Sr. ADM el pagament de les costes causades en primera instància, i les causades en aquesta instància pel seu recurs, inclosos els honoraris d'advocat i procurador.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-